

Напередодні свята,
коли люди метнулися по крамницях,
виносячи звідти шпроти, смажену рибу,
шинку й горілку з перцем,
якийсь дивак, озутий у модні черевики
(такі тиждень тому були викинули
в універмазі "Україна" — двадцять два
п'ятдесят з навантаженням — дитячі штанці
вісімнадцятого розміру), облився чортівнею
і підпалив себе.
О, він горів, як поросся, смалене примусом, —
налетів на людей, що культурно собі стояли
в черзі за цитринами,
порозбігались усі, як один:
від нього так несло смаленим —
носа було навернути ніяк.
На щастя десь узялося кілька міліціонерів,
одразу вкинули його в машину
і помчали в бік Лук'янівки.
А черги ми таки достоялись. Аякже:
що то за святковий стіл без цитрин?